BASME

Sf. Petre şi Văduva

DUMNEZEU IN BISERICA

SULTANUL şi BEŢIVUL

şi alte multe

BASME POPULARE

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „CONCURENŢA“

SULTANUL ŞI TURCUL

A fost odată un sultan, care oprise sub pedeapsa morţei, fumarea tutunului şi luarea afionului. De mai mule ori chiar cu mâna lui a pedepsit pe acei cari se dovedeau în călcarea acestor porunci.

In acea vreme, unul din fumători îşi săpase în grădina sa o groapă, spre a putea ca fără pericol, să'şi potolească favoritul său gust de fumat.

Această groapă, o acoperi cu flori şi burueni, şi în această ascunzătoare înfrunta, în voia lui poruncile sultanului.

Dar, unul din servitorii săi trădându-l însuşi Murad, veni pentru al prinde în flagrant delict, şi după ce îl mustră, îşi scoase sabia pentru a'i tăia capul.

www.dacoromanica.ro

Fumătorul, fără a'şi pierde cumpătul îi răspunse cu dispreţ :

„Pleacă de aci, fiule de roabă, Porunca ta este dată pentru acolo sus şi ea nu are nici o putere sub pământ.

Sultanul, dezarmat prin acest cuvânt cu sânge rece, ertă pe acest om şi pe lângă acestea îi acordă şi privilegiul special de a fuma ori când şi ori unde va voi.

www.dacoromanica.ro

Sultanul și Beţivul Mustafa

In vremurile vechi se zice că a fost odată un împărat. Și împăratul acesta mai mare era peste turci, căci poporul turc vechi, mai și multe fapte au săvârșit împăraţilor, fapte care sunt povestite cu mult drag.

Așa spusei că a fost un împărat turc, și acest împărat avea obiceiul că noaptea pleca din palatul său, se urca pe edificiul cel mai înalt și de acolo se amuza a trage asupra trecătorilor săgeţi cu arcul său.

Printre toţi turcii din vremea lui, nimeni, afară de renumitul *Tozcoparan* nu'l întreceau în arta de a trage cu arcul, și nenorocirile ce le pricinuia în furiile acestei nebunii, erau atât de îngrozitoare pe cât erau de numeroase.

www.dacoromanica.ro

Într'o seară, plecă tiptil din serai, însoţit numai de marele său vizir Mustafa Paşa şi de câţi-va păzitori, şi armat cu fatalul său arc, se urcă în vârful turnului din Galata.

Acest turn este situat în mahalaua din Constantinopol ce îi poartă numele. El se înalţă pe o coasta ce domineaza tot quartierul ce slujeşte, în de obşte de locuinţa creştinilor.

Soarele începuse a se ascunde sub valurile mărei de Marmara, şi marea uliţă a Galatei, înfăţişea privirea cea mai însuţleţită.

Negustorii îşi închideau prăvăliile: unii se coborau către port spre a respira aerul răcoros şi bine făcător al nopţei, alţii urcau coasta de la Pera, spre a se duce să se adăpostească sub ciprii din *Câmpul Morţilor*, şi a se înveseli de priveliştea ce o înfăţişează, în această oră, splendidul canal al Bosforului, brăzdat în totul de şalupe şi ceiace săltau pe ascuţitele şi spumoasele valuri.

Poalele turnului şi brazda de verdeaţă d'imprejurul lui, era plină de trecători ale căror glasuri ascuţite, se urcau ca

www.dacoromanica.ro

o văjietură confuză până la urechile sultanului.

Murad, rezemat a lene pe arcul său, asemănător cu un vânător care, adăpostit de o pădure deasă, priveşte o turmă de căprioare culcându-se fără temere într'o dumbravă la îndemâna loviturilor sale.

Erau de toate culorile, de toate vârstele, de toate sexurile: francezi cu costumurile lor, armeni cu gugiumane cu funduri mari ce stau pe capul lor ca nişte dovleci; ţiganii cu sdrenţe murdare, osmalii cu pantofi galbeni şi impodobiţi cu iatagane şi pistoale cu mânerul de argint.

El privea pe toţi, cu coarda întinsă a arcului, dispreţuind o astfel de uşoară isbândă şi aşteptând cu nerăbdare ca această gloată, să se rărească, şi să-i lase un semn mai demn de destoinicia lui....

Sultanul rămase în aceiaşi nemişcare până ce intunericul se scoborâ cu totul asupra oraşului.

Ulita deluroasă a Galatel, încetă de a mai fi luminată de slaba şi cea din urmă rază a amurgului.

www.dacoromanica.ro

Atunci Sultanul Murad își întinse arcul, ce semăna cu un pom prin înălțimea și diametrul lemnului său, și luă o săgeată din mâna servitorului său, se întoarse către marele său vizir și îi zise:

„Vizire, ce zărești colea jos la marginea acestei uliță?

Vizirul, care avea vederea prea scurtă și care nu era în stare, nici ziua, să zărească la trei zeci de pași în depărtare moscheea Santei Sofii, păru că se pleacă în jos și examinând cu cea mai mare băgare de seamă zise:

„Măria ta, după ce se încercă de a'și căuta răspunsul în privirile stăpânului său, nu este o femee ce se îndreptează spre turn?

„Nerodule! murmură Sultanul; este un bărbat și el se duce în acolo. Aceasta nu este delicat din partea lui; am să-i trimet o mică veste spre a'l ruga să ne aștepte.

Rostind aceste cuvinte Murad slobozi săgeata, și întorcându-se către ai săi zise:

„Omul nostru a căzut; sunt mulțumit de mine. Dumnezeu este mare! Aideți să vedem dacă l'am isbit în inimă.“

www.dacoromanica.ro

Sultanul şi ai săi sosiră la locul întâmplărei. Murad zâmbi de plăcere arătând oamenilor săi corpul unui bărbat întins în curmezişul uliţei şi care părea că stă ca un mort.

Iată ceva minunat, şopti marele vizir, m'am isbit în frunte de săgeata ce este înfiptă în obloanele acestei prăvălii. Ea trebue să fi străbătut pe acest om, şi cu toate acestea nu este în direcţia sa"

Murad se apropie şi îşi recunoscu săgeata.

In acel moment văzu cadavru ridicându-se şi îndreptându-se spre el în clătinare.

Pe dată înţelese că nu şi-a ajuns scopul precum, că şi căderea acestui om, avusese cu totul o altă pricină de cât îndemânarea sa în tragerea arcului.

Vizirul, văzând pe acest om că îşi întinde braţele către sultan, îi strigă să cadă în genuchi în faţa sultanului.

„Ce'mi pasă de sultanu ? Răspunse acest nemernic sdrenţăros, care era din cea mai de joasă clasă a poporului: eu preţuesc mai mult de cât sultanu."

„Dar cine eşti tu ? îl întrebă Murad."

www.dacoromanica.ro

„Cum! nu mă cunoşti? Zise acesta. Eu sunt vestitul Becri-Mustafa!“

Uimit de ast-fel de îndrăzneală, vizirul, făcu pe dată semn ceauşului de a răsbuna onoarea stăpânului său, când Murad îşi întinse mâna.

„Acest om îl iau sub a mea protecţie strigă el.

„Mustafa Beţivu (pe turceşte, becri, însemnează beţiv) ce vrei de la mine care sunt sultanul sultanilor, stăpânul absolut al acestui oraş şi al întregei împărăţii a credincioşilor.

„Fiu de roabă, adăogă Mustafa, punându-i cu familiaritate mâna pe umeri vinde-mi te rog acest oraş, vinde-mi imperiul credincioşilor ?

„Cum nu, sunt gata, zice Murad, însă ce'mi vei plăti?

„N'ai teamă de asta, adăogă beţivul.

„Am bogăţii nepreţuite, pe lângă cari toate bogăţiile împărăţiei tale nu sunt de cât nişte petricele de rând şi fără preţ.

„Pavagiul împărăţiei mele, cu totul este numai de aur şi de argint masif.

„In loc de nisip şi de pietriş, gârlele

www.dacoromanica.ro

ce stropesc grădinele mele, au pulbere de diamant.

„Palatul meu este clădit din pietre prețioase; temeliile le are de agată, și zidurile le are de topaz transparent ca și razele soarelui când apune.

„Caii mei au zăbale de smarand și de safir și scările de la șeaua calului meu de călărie, sunt de o sută de ori mai scumpe de cât tronul împărăției tale..

„Te felicit de aceasta zise sultanu.

„Ești așa de bun să'mi arăți acestea, după ce ne vom învoi în privința prețului ce 'ți cer pe capitală și pe împărăția mea?

„De nu ți-le voi arăta Murad, să nu aibă parte sufletul meu de locașul drepților....

Vizirul și cei lalți din suita sultanului, dădură un strigăt de supărare în fața unui răspuns atât de huluitor: dar sultanul le făcu semn să se potolească.

„Becri-Mustafa acestea, ai să mi le arăți? Și ai să'mi plătești suma pe care miniștri mei îmi vor prețui orașul Stambul și împărăția mea ?

www.dacoromanica.ro

„Fii sigur şi nici nu te îndoi că'ţi voi plăti!

»Dar dacă mâine îţi vei întoarce cuvântul, cu ce mă vei despăgubi?

„Cu ce să te despăgubesc? Cu capul meu.

«Bine, primesc.

Rostind aceste cuvinte, Sultanul Murad, făcu semn la patru ofiţeri ai suitei sale de a lua pe umeri pe Becri-Mustafa, căruia vinul îi luase puterea de a se ţine pe picioare, şi le porunci de a'l duce în seraiu precum se află, plin de noroi şi fără a schimba nimica din sdrenţele ce avea pe dânsul.

In vremea aceasta, Bacri Mustafa, dulce legănat de un vis, nu înceta de a cânta cât îl ajuta glasul.

Intr'astfel de mod, ajungând în serai, Becri Mustafa, fu aşezat binişor pe o sofă, unde fu lăsat să doarmă până a doua zi.

Care 'i fu mirarea, când se deşteptă, de a vedea deasupra capului său, în loc de mizerabilul tavan al cocioroabei sale, auritele arabescuri şi împrejurul său mobile strălucite şi covoare de cea mai mare bogăţie!

www.dacoromanica.ro

Vase umplute cu cele mai alese parfumuri, ardeau în cele patru colțuri ale camerei, și aerul de afară, mai înainte de a pătrunde până la dânsul îmbălsămat de aceste deosebite mirosuri, era preînoit prin stufișul de liliac și de iasomie ce slujeau de perdele ferestrelor sale.

Credea că tot visează; se șterse la ochi spre a vedea mai bine: făcu câțiva pași prin cameră; și spre a se asigura mai bine, pipăi toate aceste obiecte, dar pe când își preumbla mâinile pe murdarele și sdrențăroasele lui haine, se covinse pe deplin că, rămase cea ce era! adica, Becri-Mustafa.

Ii veni în minte atunci că, pe când se afla beat, fără să știe ce face se introdusese într'acest palat, și că dacă stăpânul palatului l'ar afla acolo, poate că n'ar scăpa fără a primi mai multe lovituri și fără a fi pus la falangă.

In spaima sa, își isbi palmele cerând ajutor lui Dumnezeu.

La sgomotul ce'l făcu, o perdea de catifea din fundul apartamentului se ridică și un bărbat cu o îmbrăcăminte

www.dacoromanica.ro

cusută numai în fir de aur se înfăţişă pe prag, cu un hânger la brâu, şi în mâna dreaptă cu un buzdugan îmbrăcat în argint.

Becri Mustafa rămase mut de frică, căci sub acest costum. recunoscu pe marele păzitor al sultanului.

»Unde mă aflu eu aci! Strigă el.

»In seraiul Inălţimei Sale, îi răspunse păzitorul, făcându-i un compliment foarte adânc.

Becri Mustafa, galben şi uimit, se lăsă să cadă pe un divan, şi nu găsi în el putere spre a zice un cuvânt.

I se păru că venise spre a'i citi sentinţa de moarte.

Când însă văzu că intră un mare număr de bărbaţi, cu haine strălucite, nu ştiu ce să mai facă şi îi veni să sară pe fereastră, însă băgă de seamă că păzitorul sultanului, se apropiase de dânsul şi 'l ţinea de braţ.

Atunci unul din acei bărbaţi, se apropie de Mustafa, şi după ce'i dădu salutul, *selam* :

»Eu sunt Marele Vizir al sultanului Murad, îi zise acest bărbat, şi am venit

www.dacoromanica.ro

să te rog spre a avea bunătatea să mă ai în deaproape vedere.

»Când veţi dori de a'mi cere socotelile administraţiei mele, cu umilinţă vă rog de a porunci să vie nedemnul vostru servitor.

După ce vizirul se retrase, un altul înaintă către Becri Mustafa, care îşi deschidea ochii pe cât putea şi nu înţelegea nimic din acest ceremonial, şi după ce îl salută ca şi primul ministru.

„Eu sunt Kihaia-Bei, zise el plecoonindu-se, ajutorul Vizirului, însărcinat cu cârmuirea dinnăuntru şi cu a oastei paşă cu trei tuiuri gata de a vă sluji.

«Eu sunt Reis Efendi, murmură un al treilea, Ministrul afacerilor streine, Secretarul de Stat şi Cancelarul Împărăţiei.

»Suntem cu toţii la poruncile măriei Voastre.

După miniştri veniră pe rând oficerii Seraiului, *Purtătorul Sabiei*, căpetenia păzitorilor palatului. *Şeful bunurilor seraiului*, cari aruncă bani poporului în calea sultanului, *Purtătorul cheilor*, *Păzitorul prosoapelor*, *Başi-Bărbierul*,

www.dacoromanica.ro

Categi-Başe, intreaga serie de înalți funcționari ai palatului.

Când sosi rândul capitanului eunucilor negri, Becri Mustafa, care începuse să se deprindă cu cinstea ce i se aducea, fără însă de a'i înțelege scopul, făcu semn ușierului său de a depărta pe toți afară de cel din urmă demnitar pe care îl opri lângă dânsu.

»Poate că, își zicea el, acum pot să aflu taina acestor onoruri.

Insă Kislar-aga, nu'l lăsă de a'și ajunde scopul mai înainte de a'i arăta titlurile și calitățile sale.

El îi arătă dar, că și dânsul avea onoarea de a fi pașă cu trei tuiuri, și ceva mai mult, cârmuitor al celor doua orașe sfinte, Meca și Medina, în aceia-și vreme în care cârmuia și pe cele șase sutu de femei albe și negre, cari, formau haremul sultanului.

După ce Kislar-Aga, ceru protecția sa, precum i-o ceruse cei lalți demnitari Becri Mustafa îi tăgădui că o va avea mai cu prisos, numai sub condițiune ca dânsu să-i arate adevăratul motiv al alaiului ce i se făcea.

www.dacoromanica.ro

»Nu'l cunoşti? îl întrerupse şeful eunucilor. Ai uitat dar, că eri noapte în marea uliţă din Galata, ai încheiat un târg cu sultanu!

»Un târg cu sultanu! Strigă Mustafa şi ce târg, te rog să-mi spui?

»Ai cumpărat oraşul Tarigradului şi toată împărăţia credincioşilor. Termenul se împlineşte astă-zi, şi pentru aceasta ai garantat cu capul.

Auzind aceste cuvinte, Becri Mustafa îşi smulse barba şi cealmaua, se trânti jos, văitându-se pe cât putea.

«Eu, să cumpăr Tarigradu! zicea el suspinând, şi chiar astăzi să număr preţul sultanului? Dar atlă ce'ţi spun că, eu nu am nici cu ce să mă înmormântez...

»Măria Ta, voeşti a râde, zise în aceiaşi vreme Kislar-Aga şi şeful păzitorilor; noi ştim foarte bine că ai secretul de a preface în aur şi pietre preţioase tot ce vei atinge, fie aceasta de piatră sau de lemn; fără una ca aceasta n'aţi fi încheiat un astfel de târg cu Sultanu.—Nimeni, de altfel, nu se poate juca într'astfel de chip cu capul său.

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro

Fişte-ce cuvânt dintre acestea înfigea mai adânc pumnalul în inima nenorocitului Mustafa.

«Nu vedeţi, le zicea dânsu cu ochii plini de lacrimi, că eram beat când vorbeam ast-fel de cuvinte ? M'am dus pe copcă, de m'ar sili să îmi ţiu vorba!

«Mai înainte de o oră, întrerupse şeful păzitorilor sultanul, Murad va sosi aci, şi urmează să îndeplineşti condiţiile învoeli ce a'ţi încheiat.

«Precum Alteţa Voastră, desigur că aveţi trebuinţă spre a face socoteli pentru plata unei aşa sume mari, noi trebuie să ne retragem. Nu cum va mai înainte de aceasta mai aveţi de poruncit ceva umilitului vostru servitor.

Becri Mustafa, zărind în această întrebare o portiţă de scăpare, îl rugă să-i dea voie să se întoarcă în Galata, unde zicea el că şi-a uitat punga; dar şeful păzitorilor îl înştiinţă că, nu poate părăsi acest loc mai înainte de a se întâlni cu Sultanu.

Nu'i rămase o altă scăpare de cât aceea de a cere să i se aducă o cană cu vin, ceea ce i se încuviinţă îndată.

www.dacoromanica.ro

Becri Mustata căută în fundul acestui prea iubit vas curagiul ce îi lipsea.

Intr'adevăr, că n'apucă să soarbă da câte va ori din această preţioasă zeamă a celor mai bune viţe din Tenedos, ca rumeneală îi veni în faţă şi siguranţe în privire.

Gura sa înţelenită de frică se descleştă puţin câte puţin, şi se împodobi de zâmbetul cel mai vesel.

Abia sfârşi vinul din cană că bătu din palme şi i se aducă o altă cană, ceia ce i se aduse ca şi cea dintâiu, de către şeful păzitor.

Mai în aceia vreme i se vesti şi vizita sultanului,

„Să fii bine venit, îi strigă Mustafa, cum îl zări de departe.

«Dumnezeu să te bine-cuvânteze, Răspunse Murad. Eşti gata să-ţi aduci la îndeplinire învoiala?

Cum nu? zise Mustafa, sorbind din nou din cupa ce o avea.

Sultanul Murad, îl privi cu multă mirare.

«Sunt mulţumit că te văd bine dispus; căci mi s'a spus că te căiai în pri-

www.dacoromanica.ro

vinţa învoelei noastre, precum că şi te temeai chiar de a nu fi în stare să plăteşti suma ce sunt în drept să ţi-o cer

«Aceia care ţi-au adus astfel de poveşti, sunt de sigur nişte mincinoşi şi nişte bârfitori: din contră, nici o dată eu n'am fost mai mulţumit de învoiala mea.

«Sultane Murad, înlăturaţi oamenii, şi ia loc aici lângă mine pe acest divan că sunt foarte grăbit spre a sfârşi cu mica noastră afacere.

Sultanul, din ce în ce mai uimit, făcu un semn, şi îl lăsară singur cu această ciudată făptură.

»Unde 'ţi ai aurul? întrebă sultanu. Dispune de servitorii mei pentru a'l aduce aci. In ceia ce mă priveşte, voi chema pe miniştrii mei, cari îţi vor spune la ce sumă a preţuit oraşul Istambul şi regatele mele din Europa, Asia şi din Africa.

«De prisos aceasta, întrerupse Mustafa nu sunt dispus de a mai intra la tocmeală pentru o astfel de frumoasă proprietate, precum ar face un geambaş care ar voi să se folosească şi să

www.dacoromanica.ro

despoaie călătorul ce ar avea nevoie spre a călări. Pentru a'ţi da toate bogăţiile lumei, pe acele ale cerului şi pe acele pământeşti, pentru a te pune în fericirea stăpânirei ce o gustă cei aleşi în sânul lui Dumnezeu, n'am alt să-ţi înfăţişez de cât numai acest talisman.

Vorbind astfel Becri Mustafa, oferi sultanului a doua năstrapă ce poruncise să i se aducă, plină până în buze cu cel mai bun vin din Tenedos.

«Şi ce trebuie să fac cu această băutură? Intrebă sultanul.

«S'o bei, adăogă Mustafa, după care umplu până în gură două pahare de argint suflate cu aur, din care unul îl oferi sultanului.

Sultanul făcu cum îi zise, şi voi ca pentru prima dată în viaţa sa, să încerce această doctorie că toate că era oprită de religia sa.

Puţin după ce sorbi vinul ce se afla în pahar, simţi ceva plăcut că'i pătrunde corpul şi că i se deşteaptă în creeri ce emai frumoase visuri.

Goli un al doilea pahar, şi mintea îi sbură pe aripele închipuirei în ţara

www.dacoromanica.ro

himerelor. Augustul principe al credincioşilor începu a bate câmpii, mărturisind lui Mustafa, că măririle împărăteşti nu preţuiau nimic pe lângă această nouă coroană care îl înzestrease.

Absorbiţi în vedeniile lor, sultanul şi Mustafa, rămaseră ziua întreagă a'şi mistui vinul, culcaţi pe pernele sofalei, pe când miniştri cu toţi demnitarii seraiului aşteptau în cea mai mare nedumerire capătul acestei conferinţe nestârşită.

Către seară sultanul Murad, se deşteptă cuprins de o durere de cap nemai pomenită, el îşi chemă pagii şi păzitorii şi le porunci sa'i aducă pe Becri Mustafa, care se retrăsese de câte-va ore într'o cameră de alături, pentru a nu tulbura somnul Majestăţii Sale.

Acesta sosi plin de încredere şi fără a se sfii de îngrozitoarele ameninţări şi de blestemele suveranului său.

„Iată, stăpânul meu, zise el cu un genunchi jos, iată doctoria trebuincioasă stenahoriei ce o ai.»

Şi rostind aceasta, îi întinse un nou pahar plin cu vin.

www.dacoromanica.ro

Murad îl goli dintr'o sorbitură, şi pe loc se înveseli ca întâia oară.

El chemă pe toţi ai curţei sale, şi le porunci de a îmbrăca pe Becri Mustafa cu caftanu împărătesc. In aceasi vreme îl vesti şi cu titlu de *Musa-Kib* sau sfătuitor intim.

Numai acestei întâmplări dacă vom crede pe scriitorii orientali, că trebue să atribuim favoarea de care se bucură lângă Murad IV, Becri Mustafa, şi tot aceasta fu şi naşterea acelei aplicări la beţie ce absorbi rămăşiţa zilelor acestui sultan.

Când muri Becri Mustafa, Murad se cerni cu toată curtea sa, şi porunci inmormântarea favoritului său cel mai strălucit alaiu ce sa putut vedea în Constantinopol.

Această ceremenie se sfârşi cu desnodamântul cel mai caraghios, pentru că locul înmormântărei arătat chear de sultanul, fu o tavernă în care se aşează cu pompă cadavrul defunctului, între două buţii cu vin.

www.dacoromanica.ro

SFĂNTU PETRE ŞI VĂDUVA

Dacă omul e poet
Şi din fire ar fi drept
Povestea ar fi frumoasă
Nici de cum mincinoasă

De şi cerul înorat nu cădea nimic din el.

Iarna se cunoştea că a venit numai după groaznicul ger.

Pământul era tare îngheţat, iar lumea sutla din gros în mâini, fiind ingheţate de ger.

Şi atât prin sate, cât şi prin oraşe, sgomot mare era, şi asta din cauza moş ajunului.

La fereastra săracului cât şi a bogatu-

www.dacoromanica.ro

lui auzeai glasul subţiat al copilaşilor: Bună dimineaţa la moş-ajun, ne daţi, sau nu ne daţi.

Şi uimirea gospodarului, eşea cu covrigi, nuci, mere şi pere şi da colindătorilor.

La marginea unui sat se afla un bordei, iar în bordei vedeai o tânără femee care sta tristă la capul unul băeţel.

Licăreala luminei prin ciobul de geam al bordeiului, atrase pe colindători.

Bună dimineaţa la Moş-ajun, ne daţi.

Copilul care adormise încă de vreme uitase că-i moş-ajunul, uitase chiar a spune mamei sale să'i facă o desagun spre a se duce şi el cu cei lalţi băeţi, auzindu-i colindând se deşteaptă.

Mamă?

Maică !

Azi e moş-ajunul ?

Da copilul maichi.

Atunci mie de ce nu mi-ai spus ca să mă duc ?

Eşti bolnav maică, să ne rugăm lui Dumnezeu să te faci mai întâi bine şi vei merge şi tu.

Ne daţi, ori nu ne daţi, de afară se auzea.

www.dacoromanica.ro

Of Doamne, Doamne, cum le-aşi da, dar azi nu am avut un ban măcar, să cumpăr o bucată da pâine, ce să le dau oare ? ba da am doi covrigi ce cumpărasem copilului meu, să-i dau pe aceia dacă el îi vrea mai târziu, voi vinde basmaua din cap şi-i voi lua alţi.

Şi eşi femeea cu cei doi covrigi şi dete colindătorilor.

Ochii se umplu de lacrimi pironind-i spre o icoană, nu putu să cugete mult, căci fu întrebată de ce plânge.

Nu plâng maică dar aşa umedă ochii mei, de la un cârd de vreme încoa.

Nu, tu plângi, eu te văd prea bine, trebue să-mi spui şi mie.

O maică, eşti mic, dar minte ai de bătrân, de ca bunul Dumnezeu dacă m'a lipsit de părintele tău, cel puţin să-mi bucur luminele ochilor cu tine. Doamne! Doamne a tot puternicul, fă tu marea marilor minuni şi tămăduemi lumina ochilor mei!

Şi zicând asttel, podidind-o lacrămile, îngenuchi înaintea icoanei căzu.

Mare minune, Dumnezeu care vede şi aude toate, milă i se făcu de această

www.dacoromanica.ro

ființă și chemând pe Sf. Petre îi spuse lui.....

Mergi Petre pe pământ și mai dă suferinzilor câte o licăreală de bucurie: văduva din bordei cu mare foc sa rugat mie să-i tămădu-i copilul fiind greu bolnav, ea, chiar în sărăcia în care se află, nu m'a nemulțumit nici odată. De multe ori nu a avut ce mânca, dar la nimeni nu sa jeluit, nici pe mine nu m'a bârfit. Diavolul de multe ori s'a încercat să o atragă în partea sa, dar peste putință i-a fost. Tămădu-iei copilul și dă-i ca hrană o vacă cu vițel.

Sfântul Petre dându-se jos pe pământ și îndreptându-se spre borde, de cum intră întindă, cu o muere se întâlni, care îl și luă la rost, ocărându-l și-b lestemându-l, că ce caută aci.

Fără a spune ceva, sfântul eși afară și merse de raportă lui Dumnezeu că n'a putut să'i asculte ordinul, căci acea femee e din cele rea și tare e teamă că este dată diavolului.

Petre, Petre, îi zise Dumnezeu, în todeauna te ai grăbit, și lucrul nu ai is-

www.dacoromanica.ro

prăvit, fostai în bordeiul femeii, data-i în tinda bordeiului nu cu femeia ci cu diavolul prefăcut în femee, el a fost care te-a ocărât, văduva se află la capul copilului rugându-se mie a nu'i lua zilele copilului său. Moartea, care şedea într'un colţ a bordeiului a simţit că tu ai fost, venita după tine a'ţi spune că şi ea este acolo, da tu plecaseşi.

N'ai observat că ochii femeii, care'ţi eşise înainte'i sclipeau ca unei pisici la întuneric, n'ai ştiut că ochii omului nu sclipesc aşa, ci numai ai diavolului ?

Mergi înapoi şi fă ce ţiam spus.

Sfântul ascultă ordinul şi înapoindu-se diavolul care nu ştia că la trimes iarăşi Dumnezeu, în cale îi eşi, şi cu ocări din nou îl primi.

Sfântul Petre ştia cu cine are aface, 'i croi nene o pereche de palme, că tot văicărindu-se nevăzut se făcu, Moartea când sfântul intra în casă tocmai 'şi întinsese coasa a lua sufletul copilului Moarte-o zise sfântul, ordinul D-lui este a se tămădui acest copil, trageţi coasa înăpoi.

Copilul care până aci era de tot

www.dacoromanica.ro

pierdut, d'odată 'şi veni în fire; muma care era cu lumânarea aprinsă pentru ai pune-o în mână, văzând că voeşte a'şi da sufletul, rămâe lemnită la vioiciunea fiul său.

Mamă, ai spus adinioară că'i moş-ajunul, ţi-am cerut o traistă ca să mă duc şi eu, tu înloc de traistă, vâd că ai în mână o lumânare. Dacă eu ţi-aşi striga bună dimineaţa la moş-ajun, tu ce mi-ai da?.

O D-ne! D-ne! ce'ic hinul acesta asupra mea, n'am ce'ţi da mâiculiţă.

Sfântul Petru, care privea tăcut şi fără a fi văzut, luă cuvântul şi spuse: Eu fiule, trimesul D-lui, dau ţie sănătate, o vacă cu lapte şi cu viţelul ei.

Şi cum grăi, cum auzi întinda bordeiului ţipătul unei viţel şi mugetul vaci.

Atât femeia cât şi fiul se înspăimântară dar auzi din nouă vocea sfântului care zise: Eu sunt slujitorul lui D-zeu, venitam din ordinul lui, care văzând marea ta credinţă a dat tămăduire fiului tău, şi spre a nu muri de foame, o vacă cu viţel datu-va. Crediţi înD-zeu că el nici o dată nu vă lăsa, amin.

www.dacoromanica.ro

Femeia îngenunchind înaintea icoanei, făcu multe mătănii mulţumind lui D-zeu de mare sa minune.

Fiul care se şi sculase din pat, fiind pe deplin sănătos, auzind mngetul vaci, se şi duse de-o vâzu.

Toată noaptea atât muerea cât şi copilul o ptrecură numai într'o rugăciune, mulţumind lui D-zeu de minunea sa Dumnezească.

Şi acu cine nu crede
Să vieăcălare pă beţe
In gur cu 'n surţuc
Şi să cănte ca un cuc
Cucul de va surzi
Necrezătorul v'amuri
Iar cel ce încă povesteşte
Tot minciuni el trănteşte
Ca să fie ascultate
De multeguri căscate
Cum fuseraţi şi voitoţi
C'ascultarăţi ca nişte bleoţi.

www.dacoromanica.ro

Dumnezeu în biserică

La marginea unei prăpastii păduroase se afla o mănăstire. Şi dacă intrai în acest locaş sfânt, de la poarta, prima casă ce'ţi eşea în cale, era chilia unui bătrân călugăr.

Din sticlosul cer, rasele solare se revărsau pe pământ vărsând mare căldură.

Şi luna apăruse pe bolta cereească, soarele intrase de mult în rotunzimea pământului lăsând în urma'i dungi lungi sângerânde pe cer, dar, căldura încă tot era năbuşitoare.

Miile de flori şi floricele, cari mai de cari aşteptau cu gura căscată ca o picătură de rouă să le cadă asupră-le, dar bătrânul călugăr care era şi florat, era dus la rugăciune.

www.dacoromanica.ro

Clopotul bisericei de mult era tras chemând pe bătrânii credincioşi la rugăciune, cei mai mulţi însă din cauza prea marei călduri de peste zi, erau cu totul moleşiţi ne mai putându-se mişca din chiliile lor.

In biserică, cei doi cântăreţi şi pe lângă preot un paracliser, iar în fund aproape de o strană se mai afla un călugăr bătrân.

Aşteaptă şi veghează în continuă căci nu se ştie când fiul D-lui va veni, aşa zice Sf. Scriptură ; aşa şi tu: în această clipă când în biserică nu se aflau de cât aceştia, D-zeu, pogorându-se din cer în acest sf. locaşi şi cum era prefăcut în figura unui drumeţ bătrân, întrebă pe călugărul ce se afla lângă strană: Cinstite părinte la această mănăstire nu'i obiceiul ca la fie-care rugă atât ziua cât şi noaptea să vie toţi călugări?

Bătrânul călugăr ne ştiind că acesta'i D-zeu, îi răspunse: De drumeţule, aşa'i regula, da dacă nu'i trag inima n'o fac.

Amin zic vouă, spuse drumeţul cu glas tare auzit de preot şi cântăreţi, nu monastirea face pe om a se pocăi şi de-

www.dacoromanica.ro

veni un bun credincios mie, ci or-ce loc şi or-unde, când va face rugăciuni respectând datinele spuse de Sfinţii mei părinţi, al lor serviciu şi rugăciune este auzită de mine.

La ce folos că sunt strânşi în acest locaş al monastiri când ei n'au nici habar de rugăciuni; mergeţi voi şi spuneţi lor că D-zeu venind în acest locaş, a găsit a sa locuinţă goală; şi grăind aşa d'odată nevăzut ca un sfânt a tot puternic, se făcu.

Bătrânul călugăr eşind din biserică, după ce'şi udă florile, merse cu ceil'alţi de propovedui spusele D-lui.

De atunci se spune că s'a luat obiceiul ca să nu mai lipsească de la rugăciunile de seară nici un călugăr.

TABLA DE MATERIE

	Pag.
Sultanul şi Turcul	1
Beţivul Mustafa	3
Sf. Petre şi Văduva	23
Dumnezeu în Biserică	30

www.dacoromanica.ro

APĂRUT
Şi cereţi pretutindeni

SUZANA HAIDUCEASA

ŢEPELUŞ ŞI VRĂJITOAREA

MIHNEA BANUL OLTENIEI

Faur Stăpânul Marilor

BANDITUL MAG-DAL

Haiducul dela Băneasa

JEAN LUPU

ŞI ALTELE

Se află de vânzare la:

Tipografia Concurenţa

Bucureşti, Strada Decebal No. 11

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro